

Старост

ВЛАДИМИР САБОУРИН

София

ММХХ

Младенецът от Овча купел

Не миришеше на урина и старост

Санитарките пипаха внимателно с латексовите ръкавици

Санитарят беше едро здраво и любезно момче

Апаратът за кислород уютно бълбукаше

Силиконовият шлаух закрепен за носа

Му придаваше вид на същество от бъдещето

В полуотворените от изтощение или младенческо блаженство

Уста няколко изгнили зъба.

Старият книговец

Без работно време на витрината

Закрита с посивели щори ставаш

От дъното на работилницата да посрещнеш

Закъснелия със седмици клиент подвързани

Книгите не бързат просмукват се

С мириса на евтини цигари

Знаеш си работата.

Започвай сбогуването

Започвай да се сбогуваш
не можеш да кажеш
че нямаше предизвестия
ето, падна простира
остана да виси
на вертикални струни

Започвай да се сбогуваш
роди се дъщеря ти
което те прави баща
събирай трохите
посети от нея сънувайки
нашествието на мравки

Започвай да се сбогуваш
събери книгите в кашони
някои ще отидат в мазето
някои в гаража други ще се пресяват
за да стигне една до бялото нощно шкафче
на най-студената сутрин

Започвай да се сбогуваш
разходите за живот нарастват
все по-алчно е подземното царство
есента все по-златна
като в христоматиен стих
от Хьолдерлин или Пушкин

Започвай сбогуването
рано или късно (толкова късно)
всичко ще бъде опаковано
след толкова живеене на едно място
остават валма прах
и много боклуци

Вятърът ще се разходи тук.

Омагьосаната къща

Вила от двайсетте в тогавашните буржоазни предградия

Когато още всичко предстоеше преди удушаването с тел

Спомен за заден двор от детството превзет

От пластмасови маси и столове връстници на свободата

Персоналът в опушеното мазе като съзаклятници

В бунт срещу горните етажи господарите горе

Очакват смяна на памперсите ключът за заблудени

Посетители е под изтривалката

Илинденска идилия

Деня очакваше удавника си цял ден
Най-дисциплинираните бяха на плажа дълго преди
Спасителите западният рационализъм незнанието на местните
Суеверия небрежността на една млада средна класа разчитаща
На грижата на баби дойки държанки пиещи поредици големи бири
Със сламка най-често без присъстващи бащи момчетата помпащи
На непоклатими мастодонтни уреди на детска площадка от стария режим
Смартфон опрян на единия стълб на висилката коремни и
System of a Down времепространственото изкривяване
Сплесква елипсите на сенките на кипарисите
Застаряващият спортсмен таксуващ комплекти чадъри шезлонги
Масички без касов бон минава в края на работния ден
С чисто нов кадjar както рече заратустра изпепелени бурени
В бетонна купа подобие на олимпийски жертвеник
Нито гънка по повърхността на водата като в зехтин
Времето спира в очакване на часа на нощните плажове
Безшумно завалява със сухи беззвучни светкавици презрелите
Ябълки само това чакат зачестява тупането им в тишината
Капещите джанки се разпукват в мига на удара преобразени
Във вискозна градина на удоволствията на оси и мравки
Не изчакващи дори дъжда да спре русначето
И баба му играещи на топка в плиткото очаква ги
Притихнало морето утрешните новини.

Великденско посещение на Тутраканското гробище

Априлски триумф на зеленината

Зелеви пеперуди над пресни гробове

Безвкусицата на новите плочи край входа

По пътя на всяка плът смъртта сега е

В новото избавлението на първите лишеи

Ръждиви кутии от сирене възлести корени усоеи

Мирис на саморасляк орех надигнати гробовни рамки

Пъплене на възбудени мравки паяжина полюшвана от пламъка

Слезнал до буците окислена пръст земна пчела излетяла

Към вечното струене на реката.

Покойника от съседния апартамент

За първи път откакто сме съседни
поздравяваш миришеш на болен както обикновено
дотървяш се от вратата до асансьора двете тежки крачки
между апартамента и подземния гараж миризмата оставя
задълго вертикална следа в шахтата на невидимото преминаване
бурените избили между фугите на терасата сателитната чиния взряна
в нищото няколкото ключалки затъкнатите известия от топлофикация софийска
вода енергата брошура на икея овесена на дръжката на вратата
знаци на осезаемото отсъствие за първи път
откакто сме съседни поздравяваш

Office Jesus

Трезва светлина
през вертикалните щори
чисто като в частна болница
топло като в хале на печатница
с работещи на пълна мощност суперпринтери
строени класьори нетърпящи неподредени
бумаги тихо като в храм икона следи
за коректността на транзакциите

По пътя за Подуенската църква

Кръстовището на черковна и мадрид
Лимбът преди подуенския пътен възел
Петънце на една от обувките капка восък
От незапомнено отдавнашен великден

Надлезът отбелязващ границата
Между някогашния детски край на махалата
И някогашните работнически квартали отвъд коловозите
Обезопасен с високи решетки над мрежата проводници
Един господ знае какво може да спре скока

Допотопна градинка с катерушка от времето
На стария режим ръждиви още през юли кестени
Спретната нова делова пристройка напомняща
За невъзмутимия кръговрат на живота

Огромният бял джип точно пред входа
Черноносящи жени на пейките от двете страни следящи
За спазването на известна само на тях правилност

Пепелявият пясък долу за мъртвите месинговите свещници
Горе за живите ние дошли с детето да запалим свещи за упокой
За здраве и спасение страдащи от астма инсомния изтощение.

Пролетен следобед в рушаща се читалня

На Златомир Златанов

Пролетен вятър няма какво

Да разрошва белите косми до кожа обръснати

В рушащата се читалня кръстена на последния император

Старият библиотекар се унася прекъсван

Само от случайни пенсионерки най-големият поет

На последната голяма династия

Учителя предпочита да не.

Нарру Ноур в игралната зала
Нарру Ноур в заложната къща
Нарру Ноур в офис на животозастраховател
Нарру Ноур на опашка в офис на мобилен оператор
Нарру Ноур на случаен контролнопропускателен пункт
Нарру Ноур на малцинствените малолетни пред жп гарата
Нарру Ноур на ловците на емигранти отсам телената ограда
Нарру Ноур на брокерите в заведението срещу парламента
Нарру Ноур на народен писател преодолял стигмата на интелектуалността
Нарру Ноур на абонатите на топлофикация и електроразпределителните дружества
Нарру Ноур на патриотите на посещение в москва истанбул вашингтон
Нарру Ноур на пенсионерите чакащи пред кабинета на джипито
Нарру Ноур на рушащото се ново строителство
Нарру Ноур на топлоефективното саниране на панелките
Нарру Ноур на обитателите на затворени комплекси
Нарру Ноур на разсроченото плащане на парното
Нарру Ноур на тридневната сватба в гетото до летището
Нарру Ноур на слизащите от рейса за терминал 2
Нарру Ноур на ставащите на тор заради децата
Нарру Ноур на връстниците на всички освобождения
Нарру Ноур на потребителите на всички олигополи
Нарру Ноур в подлеза в очакване на холандеца
Нарру Ноур в офис на животозастраховател
Нарру Ноур в заложната къща
Нарру Ноур в игралната зала

Увещателни думи към неразумно сърце

Остави непоправимите луди да лудуват

Остави алчните мъртви да умират

Остави любовта да убива

Остави смъртта да обича

Остави приятел да те прегърне.

В пустошта само лицето ти

1

В пустошта само лицето ти
под мрежа от далекопроводни жици

2

В пустотата само лицето ти
под рояка оптически жила на социални мрежи

3

В пустошта само лицето ти
под стъкленеещо око на китове самоубийци

5

В пустошта само лицето ти
под кофражите на труда във вечни ледове

6

В пустотата само лицето ти
под енцефалограмите на борсови индекси

7

В пустошта само лицето ти
оплискано в кръв от смъртните ми грехове.

Късна игра

на ноемврийска площадка

след смяна на времето останахме

сами ровим в пясъчник с цвят на пепел ята

гарги прелитат в посока бакърена фабрика

Толкова отдавна не съм идвал в тази църква
Детската площадка от стария режим е санирана
На първа линия пред панелните блокове израстват
Сгради на новото светло бъдеще в близост
До храм и търговски център американски поток коли
Без пешеходци пролетен лазур трибагренник самолет
Над строежа толкова е хубаво спасение няма

Площадката

На Йоана

Два калкана

Единия във вечна сянка

Другия огряван привечер

1.

Преходна като опала

на вечер или утро ноемврийска

събота на детска площадка кенчето

рекламната брошура първите осветени прозорци

последните комари мирис на препикан от котки

мокър пясък катерушки изоставени структури

на непонятен ритуал на загинала цивилизация

деца с четири сенки под осветление

на подлез с руини

2.

Когато изведнъж се включат лампите

на детската площадка виждаш многобройни

сенки на деца върху сивия асфалт на писалката

върху листа на бележника на структурите за игра върху

ударопоглъщащата настилка на листата върху изпадалите

листа на приземяващия се самолет върху проблясващата

карта на града на изтръгнатите от здрача клони голи

под лампите изпълнено с изстиващ живот царство

на сенките на ноемврийска вечер

3.

Работник на детска площадка

сурово лицето не на родител разнежен

от хубавото извънработно време

чуждо тяло в ласкавото отглеждане на живота

строителен работник от малцинствата от провинцията

превеждащ пари за невидим далечен живот

от софия кучката кръшкащ от работа излегнат

на пейката под ноемврийското слънце

на големия град на припек на детска площадка

в буржоазен квартал оплешивяващото му теме

обляно в светлина

4. *(Вечерна площадка)*

Завираш се направо в подгизналия от сняг

пясъчник с цвят на пепел под кръстосаната

светлина на лампите за упокой на яростта на всички

лета въоръжена с ничия формичка на морска звезда

с ничие гребло едва различима на сенчеста пейка

свита сянката на сакатия пазач

чакаш да затвори

5. *(Заснежена площадка)*

Жълт залез над жълт сняг

на предпразнично пазаруване

за коледа малко след великден вмръзнал

като грешник в леда на най-страшните предатели

на социалния договор на физиката на тъгата на потреблението

със скорбутния вкус на изобилието в устата те чувам

да провъзгласяваш пицата със сто процента моцарела жива

като риба стрелнала се под леда питаш от белия квадрат
на пясъчника можем ли да платим с карта

6. *(Площадка с топящ се сняг)*

Дали жумим или се хилим
не е ясно остатъците сняг забравена
в хладилника храна дантели плесен оголването
на надежди кучешки лайна кошмари на тоталната
прозрачност пролетния въздух през декември сврака
минава в бръснещ полет пазеща отчетливата
граница на бялото и черното инсталиране
на камери в мъртвилото на ваканцията
формичка морска звезда изостанала
от смелостта на лятото

7. *(Площадка на два режима, тоалетна на два режима)*

По хоризонтала границата преминава
между ударопоглъщащи каучукови плочи
и буренясал пясък дето избуява мастодонтна
въртележка като отстоянието по вертикала
между горното и долното казанче между пикаенето
прав и седнал момичешки не те касае свързвайки еоните
на социализма и капитализма от бебешка седалка
на тоалетната чиния питаш що е горното казанче
тази вертикална граница прекрачена от погледа
на пишкащо момиченце

8. *(Предколедна площадка)*

Гледаме през решетките
на едновременното футболно игрище
свежите графити по новите рекламни пейки

не сме асоциални квартални анонимни алкохолици
кръшкащи от работа работници от близкия строеж
навъртащи се педофили надрасли възрастовите
ограничения лица гледаме отвън мир и мъгла
сакатия пазач посреща младенеца.

9. *(Рождественска площадка)*

Молиш за мола насила
с лъжи с разсейване стигаме
до площадката черни голи
клони окъпани в синьо играйки
упражняваш насилие приборя
на града се отдалечава отговорност
за поемане речи за произнасяне
шум на реактивна пяна неуспешна
социализация времето е провал
край на плача люлката в почти съвършен
покой мигновено спасение мир
на всички пазаруващи

10. *(Площадка след Коледа)*

Празниците са опразнили софия
кучката заприличала на девойка царица
с хубави плитки от чернобяла снимка прозирните
булеварди водим всекидневната битка на детството ти
между мола и площадката по-трудна за достигане от итака
хитроумие лъжи насилие приковаване цялата цивилизация
в периметъра между пътен възел мол детска площадка
триумфа на свободата е хитруване в циклопската пещера
на трафика на стоките вкопчени във веригите

на люлката устояваме на песента на приборя
между възела и мола

11. *(Площадка на затворен комплекс)*

Чисто ново рушащо се строителство
изпрал парите на вечните блажени нов остров
на блажените на вечното утре до изчерпване
на количествата играеш в изпреварващо обживяването
запустение в сякаш току-що стоварен пясък напукан
ставащ на стъклен прах дисплей отразено в детско око
междублоково пространство голямата матрьошка
на парцел вътрешна ентропия с неясно предназначение
нещо средно между затворена буренясала райска
градина и светая светих в саркофаг
от гофрирана ламарина

12. *(Площадка в мола)*

Празниците са напълнили храма
кварталната площадка мокра и празна
пълното е празно празното е пълно тъгата
на стоките радостта на консуматорите
жените икони боготворени от всичко наоколо
мъжкарите смели решителни картодържатели
най-тъжния тук е най-близо до радостта на притежанието
играй тази игра това са правилата й радостта е преход
от по-малко към по-голямо съвършенство това е
етиката играта неусетно минава в пазаруване
пазаруването неусетно преминава в игра.

13. *(Предновогодишна площадка)*

Миналогодишни паразити на парцали
по решетките самотни ектения последно
изтупване от невидими празни ехтящи
балкони червено гребло зелена морска
звезда в пясъчната киша зимно черно
море след успешен опит за неуспешно
самоубийство гостоприемен понта на поетите
лишени от наследство с майка робиня
на боговете равна ми се струваш
играеща в пясъчника

14. *(Следновогодишна площадка)*

Все същите кооперации
с кърпки индивидуална изолация
рефлуксен мирис на зеле взрени в небесата
сателитни чинии остъклени в цветовете на дъгата
балкони остатъчна дървена дограма с помътнял поглед
ледени капандури под наем
слънчево е играеш

15.

За първи път играем на футбол
на детската площадка колективна игра
срещу егоизма на писането толкова много
пропуснати игри толкова време пропуснато
бащинство заради писането писането
трябва да стане колективен спорт

16. *(Площадка на всички режими)*

Вляво лимонови резенки в мрачна кутия
На панелка отзад тъмното предупреждение

На неотчуждена навремето къща миража на строящ се
Комплекс от затворен тип хвърлящ неоновая сянка вдясно
От площадката по средата дъб обкръжен от цъфнала вече
Ударопогълщаща настилка окичен с изсъхнали листа пуканки
На сурвачка езическа благословия в мрака сакатия пазач
Подранил да затвори

17. *(Площадка от птичи поглед)*

Виждам ни от сивотата
на януарска вечер ниско над фотоволтаиците
на затворен комплекс самотни осветени прозорци
в коридора за кацане алуминиев отблясък от залез
оттук не съм по-голям от теб времето
е мъж жената вечност

(Свобода)

два калкана
долу разкалян паркинг
горе небесното нищо

Марадона и съдбата

Преди да ѝ се отдадеш

Накрая финтирай я

Поне няколко пъти

Само така ще оцени

Кучката какво

Получава.

Това е само студентски стол

Не го мисли реди се яж

Опашките стават все по-дълги лицата по-непознати

Пенсионирана преподавателка старец от малцинствата

Добре набръчкан модел от факултета по изобразителни изкуства

Старостта е непозната страна където не ни познават

Не го мисли това е само студентски стол

Малко поетическо изкуство

Към книгата Старост

Леге артис казва мама
и очите ѝ пламват като на момиче
познало мъжествената сила на изкуството
зад угасналия поглед на старица

Законите на селския произход
на копнежа по духовност на попка щерка
красотите на земята комизма на щурацата се
из двора обезглавена кокошка

Златното благоутробие напрацялата
мадонеста калокагатия сестрата близнак
на туберкулозата потрошените стъпала на дядо
в септемврийската нощ кое е

по-възвишено по-духовно нивиците
продадени за повече купчески закони на красивото
после в града идват селяните предрешени като комунисти
комунистите в овчи кожи на селяни

после идва реституцията на уморените от комунизма
селяни в реални граници запустение заеми срещу земя
превърщането на чернозема в чистия дух на приложения
ферми във фейсбук закони на виртуалния капитализъм.

На Йоана S., в деня на конфирмацията

Когато те видят да приближаваш
Зоната на опасност предците
Надават нечовешки вой като
Цяла джунгла предупреждаваща
За излизането на цариците на нощта

Когато чуеш обаче само
Леденото им мълчание значи
Вече си прекрачила невидимия кръг
Отделящ те от всичко на света

Този кръг е
Твоята свобода

Това мълчание е
Последното им предупреждение.

Дядо ми в мен

Баща ми ми казваше

Дядо ти не умееше

Да изразява чувствата си

Тези проклети франсета

Изгубени в пустинята

На кубинската жизнерадост

Тези проклети франсета

Измъкнали се на косъм

От клането на белите хора

На най-великия бунт на робите

Тези проклети франсета

С чудовищния им божествен маркиз

И неспособността да изразяват чувствата си

На този език.

Ангелът на отчаянието

На спирката на тролея

Петите събрани леко раздалечени носовете

На ботите стойка на гвардеец лице

На статистка в балетна масовка палто

От някогашен дадаистичен сезон на хаундем

Готова за отскок на ръба на тротоара

Дестинация левски г

Инвентаризация, 1.01.2020

Опикан матрак на боклука

Размразяване на фризера (несаморазмразяващ се клас)

Изтекли меса в кофата

Юрган натъпкан в пазарска количка

Възглавницата в билска чанта влачена от детето

Изреждане на граждани дърпащи в почуда

Затворените врата на мола

Операция Пустинна буря, началото на 90-те

В малките часове
на четирийстата нощ
петролния каптаж се самовъзпламени
това беше знак за началото
на всички изкушения

Спихването на атракционен балон

За кратко стои изправен
вертикално над приземилия се кош
после започва да се накланя наляво става
плосък отдясно комерсиален призрак на дали
в пустинната февруарска равнина до бензиностанции близнаци
от двете страни на магистралата сляга се напълно перка
на левиатан вкаменелост на стотици километри от морето
сокол летящ успоредно на пътничопотока на нивото
на телената ограда накрая празна черупка от охлюв
на дъното на изоставен открит басейн.

Строфи, които състави Г. Д. за смъртта на Магистъра на Ордена на Сантяго, негов баща

*Quittez ce monde trompeur
De reflets*

Говори Смъртта
И казва на Рицаря

Спектакълът е капиталът
Достигнал такава степен на акумулация
Която го превръща в образ
От съновидение

Спомни си, заспала душа

Спектакълът е лошият сън
На прикования живот
Пазачът на кошмара му

Всеки узурпатор
Иска да забравим
Че току-що е дошъл
На власт

Идното ни прилича
На нещо вече отминало
Спектакълът е слънцето
Незаязващо в царството
На пасивността

Слизаме към морето
На смъртта зрителят никъде
Не се чувства у дома защото
Спектакълът е навсякъде

Непрекъсната Опиумна война
Толкова бързо си отива животът
Като съновидение идентифициращо
Благата със стоките

Ти научи крадеца
Да цени несъществуващото НЕ-то
Пазарното голо отрицание
На предпазливо облечен цар

Разменната стойност кондотиер
На реално стойностното крадецът се прави
Че [НЕ] знае, че несъществуващото е прерогатив
На теологията и авангарда

Хитрост на стоковия разум

Атомизацията е алфата
И омегата на спектакъла
Когато открием капана
Вече е късно за обрат

Единствено необратимото
Отношение към един център
Крепящ поединичното уединение

Свързващо зрителите един с друг

Стоковият фетишизъм господството

На хитровато меланхолни вещи

Доведен в този спектакъл

До абсолютно съвършенство

Суверенността оставена

В запустение

Спектакълът е организация

На парализата на паметта

За най-близкото минало не по-малко

Забравено от идната революция

Да се забрави в културата

Историята на класовата борба

Какво стана с дамите, техните благоухания

Какво стана с онова правене на поезия

Всяка стока се сражава сама

За себе си в спектакъла какво е била

Заедността освен роса

По ливадите

Явяващото се е добро

Доброто е явяващо се

В медиите ускорението

В колайдер без колизии

Това, което спектакълът

Не споменава три дни подред
Къде се е дянало то
Не съществува

Стоката вече не подлежи
На критика от никого
Фалшивото съзнание не търпи
Дори литературна критика

Никой вече не смее
Да бъде враг
На това, което е
Да наруши омертата

Никой вече не противоречи
На спектакъла затова той
Противоречи сам на себе си
Пренаписвайки своето минало

Автопортрет на властта
Той е там където НЕ е
Несъществуващото в праймтайма
На все по-малко свенлива колаборация

Продажбата потвърждава
Стойността големите мъртви
Погребани от спектакъла
В Перловския канал

Борба да си зрител бизнес
Или дори първа класа

Стока съзерцаваща

Самата себе си

Вкопчането в детето

В себе си и навън

Филм за възрастни

Без нито един пораснал

Говори Смъртта

Мъртвият труд продължава

Да господства над живия

Рентите на миналото

Нищожността на настоящето

Говори Смъртта

И казва на Рицаря

Оставете тоз свят измамен

На отражения

И лъстта му

И макар да изгуби живота

Той остави за наша утеха

Паметта си.

Благодаря на Владимир Градев, от когото научих, че Г. Дебор превежда в края на 70-те *Строфите* на Манрике (б. а.).

Черницата

На Петър Пейчев-Щурмана

Между горната и долната земя короната ти буй
Отбелязва мястото в необезпокояваното еднообразие
На царството на бурените пустинната горчивосладка шир
Останки от храна и хора корените ти набъбнали от соковете
Под бетона милосърдно приповдигат
Възглавката на гроба

Майка България

Тя влиза и пита

Няма ли да излизаш

Но всъщност казва

Да не си мръднал от стаята

Тя пак влиза и пита

Ще излизаш ли

Но всъщност казва

Да не си мръднал от стаята

Тя влиза за трети път и пита

Ще излизаш ли до края на деня

Но всъщност казва

Да не си мръднал от стаята

Тя влиза и пак пита

Нали няма да излизаш вече

Но всъщност казва

Да не си мръднал от стаята

Тя влиза и пита

Няма да излизаш

Но всъщност казва

Няма да излизаш.

На прощаване

По Езра Паунд, Уанг Уей и Сашо Йорданов

Лек дъжд върху лек прах.

Върбите над Синия лъв

Тепърва ще се раззеленяват

Ала ти, господарю, по-добре да помислиш

За последно питие, защото ще се видиш сам

Щом стигнеш отбивката за Банкя.

Справедливостта и морето

Морето е яростта

взривяваща се в канелюрите на гребените пяна

в капителите на прибоя

във възлите на коренище

вкопчено в скалата

в прокървяването на жена със секнал

от ужаса цикъл

Справедливостта е яростта

взривяваща се в трезвостта

на канелюрите в дорийските капители

в крайбрежните пинии в дивите маслини

със стотици гвоздеи пронизващи

тялото на праведния

при самоубийствен атентат

Морето е небесния купол

набразден от взривната вълна

Предрождественско

Днес откарахме братчеда в хоспис

Приличен хоспис за бониполовина две легла в стая

Ако беше останал вкъщи през празниците беше пътник

След четри всичко живо беше спуснало коледните кепенци

Трябваше да минем през пирогов рушвети всичко как си трябва

В частната линейка прекосихме всички кръгове на заприздняващата кучка

Братчеда повърна по завоите след дни на безразборни обезболяващи

Боже колко ще продължи това пътуване и аз съм на ръба

Странно втора поредна коледа с ходене по хосписи

Разбирам че за назидание трябва да бъде нещастен

Защото не оцених десетгодишното си семейно щастие

Но аз и без друго мразя празниците най-много този

Няма нужда да бъде наказван боже искам само

Намира да си пиша стиховете

1. Пази писането като бремна вълчица плода си
2. Пази писането като момичето в момичето и смъртта
3. Пази писането като пърхашо колибри застинало над цвят
4. Пази писането като атентатор самоубиец детонатора
5. Пази писането като белогвардеец спомена за русия
6. Пази писането като някой дърпащ аварийната спирачка във влак стрела
7. Пази писането като първата засечка на револвера на маяковски
8. Пази писането като немски емигрант в москва вярата в комунизма след пакта
рибентроп-молотов
9. Пази писането като немски войник край сталинград последното писмо от вкъщи преди
обкръжението
10. Пази писането като немкиня изнасилена от руски войници спомена
11. Пази писането като жълта звезда по време на въстанието във варшавското гето
12. Пази писането като розов триъгълник в концентрационен лагер
13. Пази писането като борба на живот и смърт за достойнство и признание

14. Пази писането като честна невъзможност да потънеш в топлото и доброто

15. Пази писането като баща който трябва да бъде убит

16. Пази писането като земна пчела пъплеща покрай трупче на къртица

17. Пази писането като смъртта в момичето и смъртта

Поетика в орехова черупка

Неясното в поезията

Нека винаги е

Пределно ясно

Смъртта.

Старост е когато данте
Завършва божествена комедия
Старост е когато ти мине през ума
Дали да не пикаеш седнал
Старост е когато дъщеря ти
Вече е по-висока от теб
Старост е когато младите момичета
Почват да смятат че им се полага
Заплащане в пари внимание любов
Старост е когато почваш да мислиш
Как ще живеят дъщерите ти когато няма
Да можеш вече да полагаш грижи за тях
Старост е когато видиш себе си
В ходещите зиме по бански на витоша
Старост е когато напълно съвпаднеш
С баща си който е на небесата
Старост е когато марковите маратонки
Екипи снаряжение са крѳпки на плътта
Старост е когато смятат че вече могат
Да те шантажират със самотата
Старост е когато приемеш
Блаженството на сълзите и поражението
Старост е когато целунеш с влѳхвите
Голото краче на младенеца

Старост е когато си готов
Да пишеш рай.

Вдигни очи

В края на пътеката

Жълтее ръждиво

Катерушката глобус

От детството

На астматично дете.

Малко поетическо изкуство

Към книгата Любовна поезия. Антология

Никога не съм крил

От жените които харесвам

А аз харесвам сияйните

Кучки които обичат живота

Че поезията е свобода

От живота т.е. смърт

Взимаха го за поетическа волност

Или номер на сваляч знам ли

Не е.

Смъртта на Владимир Владимирович

Последна фабрика на радостта горелките на крематориума
Да не оставиш нищо на тъгата на сантименталността на червеите
Първи манифест на съветските анархисти декларативна резолюция
На креаториума на русийските и московски анархисти-биокосмисти
Публикуван в официоза известия от 4 януари 1922 г. незабавно тук и сега
За същностни и реални права на човека ние смятаме преди всичко неговото
Право на съществуване (безсмъртие, възкресяване, подмладяване) и правото на
Свободно придвижване в космическото пространство не мнимите провъзгласени
В декларацията на буржоазната революция от 1789-та безсмъртието е едновременно целта
И първа предпоставка на бъдещото комунистическо общество тъй като истинска социална
Солидарност е възможна единствено между безсмъртни смъртта разделя хората частната
Собственост не може да бъде премахната докато всеки човек притежава свое частно време
И собствен частен негов край ерго колективизация не само на пространството но и на
Времето освобождаване на живите и мъртвите от затвора на природата неограничен живот
И неограничена свобода на придвижване за всички живи и мъртви космически бунт
Безсмъртие на протоплазмата на едноклетъчните живи същества бактерии протозои някои
Водорасли възпроизвеждащи се чрез неограничено деление без да оставят труп след себе
Си инжектиране на подмладяваща урина от бременни безсмъртието на туморните
Клетки мирови некропол във вечно смръзналите почви на тундрата където мъртвите
Непокътнати да дочакат възкресението си без класовото разделение на криониката
Възкресение на телата нашето тяло трябва да бъде наше дело метализирано
Революционно дължимо ни от държавата социално-икономическо право
Властта да не оставя отделния човек да умира като частно лице
Да не оставя мъртвите да лежат мирно в гробовете примиряване на
Анархизма с тоталната власт в името на държавно гарантираното безсмъртие
Непосредствено след смъртта на владимир илич ние призоваваме
Към ускоряване на работата по преодоляване на смъртта, защото всички

Трудещи се и подтиснати по света никога няма да се примирят с факта
На смъртта на илич революцията не е достатъчно революционна ако
Не включва бунт срещу смъртта преодоляване на вкоренения предразсъдък
За необратимостта на времето борба срещу втория закон на термодинамиката
С помощта на журналистическа карта пререждаш десет пъти безкрайната вкочанена
Опашка за да видиш десет пъти трупа на владимир илич боготворейки
Живота се чувстваш като камък изваден от потока от компетентните органи
Пътят от радикалния анархизъм към приемането на съветската власт
Над живота и смъртта другарят сталин подкрепя основаването на първия по рода си
Институт по кръвопреливане с цел подмладяване с перспектива вечен живот
Богданов докладва за случай на взаимно преливане размяна на кръв между
Застаряващ литератор и млад студент със забележим ефект и при двамата
Преди да натиснеш спусъка пристига куриер от госиздат с том на большая
Советская энциклопедия том трети: антропотехниката е приложен клон
На зоологията който си поставя за задача подобряването на физическите
И духовни качества на човека със същите методи които прилага зоо-
Техниката за подобрения или създаване на нови породи домашни
Животни предвидимото съвпадение на историята и астрономията
И също: Бунтът на маяковски, анархистичен и индивидуалистичен, е
По същността си дребнобуржоазен, несъвместим с пролетарския мироглед
След като ти правят снимка с отворената беззъба уста лявата ръка на слабините
И подаващия се хастар на джоб идва ред на директора и специалистите
От института за мозъка основан за приютяване и изследване на същия
На владимир илич т.е. на материалистическите основания на гениалността
Анатомичен препарат състоящ се от трийсетхилядидеветстотинпетдесетитри
Среза с тристаишейсет грама по-лек от твоя за пантеона колекция
На велики мозъци включващ също така луначарски богданов и циолковски
Щото комунистическото общество на безсмъртните ще бъде също интерстеларно
Целта на ракетната програма на константин едуардович е преселението
На възкресените предци [отците] на други планети звезди светове
Патрификация на небето превръщането на небесните тела в обиталища

На сонмове възкресени отци евгени евтушенко в ролята на константин
Едуардович в игрален филм лъчисто човечество създаване на висша раса
От космонавти търси се достоен съпруг на валентина терешкова и
Мъртвия гагарин щастливият нов човек бива безболезнено
Умъртвяван на трийсетипет почти като теб преди да остарееш с
Еуфоризираща отрова наречена нирвана атомите остават вечно млади
И щастливи според гения от калуга родно място на съветското
Ракетостроене и руската теософия разговор на шкловски с циолковски
През трийсетте: непрестанно събеседвам с ангели споделил к. едуардович
С теоретика на литературата като похват и направа компетентните
Органи превантивно докладват че група пролетарски поети планирали
След смъртта ти колективно самоубийство на ред е булгаков съобщават
На йосиф висарионович който незамедлително вдига слушалката и
Успокоява другаря писател, че всичко ще се оправи яacobсон вижда връзка
Между революцията и Смъртта чк инфилтрира окултни общества
Две чекистки експедиции до тибет в търсене на шамбала тъмна е
Вселената другари много тъмна прекъсване на работата върху Рай за
Написването на монархия като едно време с репичка в бутониерата лежиш
В цял ръст с обувки j.m. weston от boulevard malesherbes любимия ти чифт
С металните пластини на токове и носове ще издържат вовеки казваш вечно
Тракали навремето по пето авеню и бродуей със стихотворна стъпка размер
Четиресет и шести железни носове подали над ръба на зеенето на ковчега
Те не оставят нищо на тъгата на сантименталността на червеите неръкотворен
Паметник въздигнат сред горелките, сред пепелта по-траен от метала.

Когато декември притисне гърдите
Като наколенник на дакийски легионер
И глутниците се спуснат от север
По замръзналата река татко
Няма по хубаво от мълчанието ти

Няма по-хубаво от ръцете
И мълчанието ти

Господи

Ти накара народа си

Да излезе от египет

Ти ги

Преведе по сухо

През червено море

Ти ги

Води 40 години

В пустинята

Ти ги

Въведе във владение

На ханаан

Обетованата земя

Дето тече мед и мляко

Господи

Помогни ми

Да не се връщам

Назад.

Поезия и истина

След като постоплиш
Ръцете си между бедрата
Можеш да продължиш
Нататък.

Като немски войник при сталинград
Като чистачка завършила българска филология
Като дементен старец в падащия мрак
Като емигрант в хладилен камион
Като дъно на пресъхнал язовир
Като тусен лувертюор във френски затвор
Като беглец по изтъняващия лед
Като непотърсени трупове направени на препарати
Като дете замръзнало в колесника на самолет
Продължаваме

Часовникът. Кантика Трета

Днес взех от ремонт безценния часовник на татко

Часовникарят е жена, говореща като германка или немскоговоряща швейцарка

Тя прие поръчката и вероятно реално ремонтира безценната вещ, каза: ще е скъпо

Само пружината за механичен швейцарски часовник струва десетки левове, педантично
коректно добави

Платих и получих часовника обратно от едър дори в седнало положение мъж с тридневна
брада, по-скоро арменски, отколкото германско-швейцарски тип

Беше мил, говореше на ти и даде добри съвети за поддръжка на часовника след ремонта

Жена му беше сведенборг той абулафия

По пътя на всяка плът часовник

Още миришещ на машинно масло и женски пръсти

Мирен преход завинаги

Чудовищен лексус

Напуска бялото имение

Ята хищни гълъби връхлитат

Отвсякъде дебнат вгръб дебнат под пейката

Ритникът засяда в рояка им насието

Отдавна е с изтекъл срок

Изграждаща се църква, жк Дружба

В примката на надземни тръби на топлофикация

Шоурум на великата стена охранявана от билбордове

Хранителна борса ограда от гофрирана ламарина с парцалаци

Стари предизборни плакати бензиностанция на газпром борса гуми

Ръждива вентилационна тръба да бъде твоята воля и под земята глух

Коловоз климатици накацали върху кърпки индивидуална изолация

Фиданки посадени в стари гуми зазидан училищен параден вход

Голи тухли от сгурия гол итонг жп прелез към несъществуващо

Светло минало надземен участък на метрото

Вечната форма изливана в бетон

Улицата на мъртвите

Нито дъжд нито град нито сняг

Суграшица сива сгурия се сипе над улицата

От детството първо магнаха трамваите

После изкорениха релсите накрая паветата

Пандемониум от старици протягат към теб

Ръце и угаснали погледи ти ме теглиш навън

Когато обичах тази улица още не знаех

Че е на мъртвата буржоазия

Последни приготовления за напускане на детството

Сякаш за последен и за първи път

През обезопасената врата на детската градина наблюдавам

Без начало и без край отчайващо грациозното мотаене

Първо слагаш ръкавиците с един пръст който

Дълго не нацелваш после с тях се мъчиш да си вържеш

Шала да натаманиш ципа на якето преди

Да облечеш жилетката зарязваш ципа сваляш якето

Но не и ръкавиците навличаш с труд жилетката през съпротивляващите се

Ръкави и се заемаш с нейния по-труден цип после

Слагаш шапката оставяш двата ципа както са заяли тръгваш

Да излизаш по топлинки връщаш се обратно

За ботушите утре ще напуснеш без да те е грижа

За всичките приготовления

Малки предстоим

Малки предстоим

Като слеличосана 35 годишна държанка на олигарх

Пред нетленната руска красота

Малки предстоим

Пред момиченца разучаващи брошура на била

Под погледа на дълбоко ортодоксален рехабилитиран педофил

Малки предстоим

Пред шестващите в порше кайени абитуриентки

Които утре ще работят на смени по 12 часа в денонощен магазин

Малки предстоим

Пред майката отчаяно спираща с поглед отдалече обратния мах

На люлката отнасяща главата на току-що проходил ангел

Малки предстоим

Пред утрешния бош клечащ пред тебеширената си рисунка

Върху ударопогълщащата настилка минимализираща болката

Малки предстоим

В облак от напечена смола пред пинията

На посейдон дионис хадес

Малки предстоим

Пред музиката в колата на път за безкрайните фризери на метро

Пред дъното на ада в рибния отдел

Малки предстоим

Пред детето зевс играещо със светове

На брега на вечното море

В хотелската стая, в болничната стая

В хотелската стая в болничната стая

Черният правоъгълник е винаги срещу теб

На отсрещната стена вместо над главата ти

Черното разпятие.

Сенки

Сенки на гарвани и зелени пеперуди по напукана земя
Сенки на обгорели гуми без джанги сенки на прорасли треви
Сенки на бетонни панели със слънчеви кръстовидни амбразури
Сенки на избуяли бурени върху сивкавобледи мрамори сенки
На плексигласови аркади осеняващи гравирани портрети
Върху черни гранитени плочи с несъразмерни глави

Монтирани върху костюми вратовръзки обувки сенки на джанки
Черници бъз над човешки екскременти до рамката на гроба анонимни
Като всяка нужда сенки върху каша от ферментиращи бели барабонки шеметно
Скъсяващи се сенки на мантинели сенки неотстъпно залепнали за коремите
На коли профучаващи по магистралата сенки на гроздове лампи
Сенки на дима от угасващите свещи върху буците пръст

Езиците на Илиада

Испанският на битката

Руският на скръбта

Португалският на океана

Немският на любовта

Българският на отчаянието

Моминпроходска идилия

На Иван Методиев

Брезови трупи в задния двор на спа хотел

Бели и заклани като невинността

Дядка на скутер с развят отзад трибагрен байряк

Рокерска кърпа на врата шества по алеята пред балнеосанаториум

Сателитни чинии накацали на сталинистка фасада

Коридори миришещи на пикня коридори немиришещи на пикня

Успоредно товарният влак трополи на ръка разстояние миналото

Оставено на доизживяване с цел приватизация

Циганите и бедните българи тук са братя

Сакато дете от мнозинството ситни патешката

След здравия брат и майката.

Когато колата с ведре ускоряваща се
От само себе си лекота все едно искаше вечно
Да се движи по тангентата на острия завой го напусна и
Започна да се превърта по дължината си надолу по ската
Имаше само светлина и липса на страх

Когато най-сетне падна обратно на колела задържана
От наклонено над дерето рахитично жилаво дърво страхът
Със зверска сила се завърна
Светлината се оттегли отдето
Беше дошла

На едни поети II

Ще се видим в ада
на българската литературна история
аз ще съм в транзитен бежански лагер

Кадилакът

От двацет години безуспешно търся този сън изгубен
В забравен хартиен вестник от края на века огромен подземен
Гараж в коренището на небостъргач неуязвим отдолу вълнообразно
Взривяващ се по протежение на виртуалната си повърхност горе
В стъклопакетното черно сияние отразяващо едновременно луната
И слънцето видени от магистралата проснала се в нищото по съновидното
Протежение на отчетливо миражен джетлег потъвам в безкрайното хале почиващо
На колони от старото царство но канелюрите издават трезвостта на бетона
Величествено влизам като ставащ от сън крал проблясващ в искрящите отражения
На косите утринни лъчи преди пълнотата на възсияването на неона спирам спокоен
Готов за маневра за паркиране в този миг в левия ми хълбок се връзва
Нещо значително по-малко от мен но с пълна мръсна газ малко бяло сузуки
Джимни като неуместна чаена церемония неуместен теоретичен финт скришом
Преминал във фронтален удар прицелен в широкия ми фланг с видима
Неохота огромното ми тяло напуска плавната траектория на захождането
Назад към обичайното паркомясто в същия миг задното ми крило мечтаещо
За пръски от вълнолома на хавана бива в движение подето от втория удар този
Път отдясно което ми придава неволно въртеливо движение което аз определено
Не търся но за второто малко бяло сузуки това е добре пресметнат тактически
Удар чиято кинетика ме дезориентира в комбинация с първия и тогава десетина
Ме почват отвсякъде малки безлики коли алегии на мъчително бавния залез
Над детройт под лъчите на автомобилостроението на страната на изгряващото
Слънце церемония преведена неясно защо от японски на родния им език съвсем
За кратко неочаквано в рамките на броени минути отговарящи на времето
Необходимо за отглеждането на младо послушно поколение без понятие
За свобода и опит на свободното реене на издължени самотни тела практически
В нищото на магистрали звездообразно сечащи пустинята от мен не остава

Друго освен топка метал със стърчащи на всички страни никелирани
Лайсни напомнящи на глутницата сузукита че някога съм бил гордостта
На автомобилостроене въплъщавало една невъзможна за тях мечта.

Кланица в покрайнините

вихрушка гарги черни

парцали сняг завихрени

над кланицата в бяло

зелено червено

Visio Dei

Да те виждам

зад пързалката

Да те виждам

в гмежта на пясъчника

Да те виждам

зад къщичката на баба яга

Да те виждам

зад храстите за пишкане

Да те виждам

зад непрозрачния шум

Да те виждам

зад големите деца

Да те виждам

в твоята свобода

да те виждам

защото ме е страх.

Болница край реката

I

Пролетна разходка на кейовете
Срещу окръжна болница избуяващо
Запустение на отпадъци и зеленина цигански
Дилъри на кръв рушаща се топлоцентрала с фасада
На евангелистка църква лайновоз на път с предимство
Сложна регулация на подстъпи към подземен гараж
Скоропостижно избелели китайски жълти плочки
Павираци задница на мол долина
На смъртната сянка

II

Фигурки на плаващия кран
Работници пред кръводарителския център
Дилъри на противопожарната стълба на раковото
Отделение санитарни над гофрираната ламарина
На покривите гълъби под плочата на балкона
Лястовички над водната шир на реката
Отразени отлитащи сенки

III

Огънче припалено пред раково отделение
Плаващ кран виснал над водите скръбни пролетни
Голи дървета покрай брега баржа осветена
От прожектор на кърмата оранжеви лампи
По крайбрежната алея бавен влекач отразен
В стоманеносивата вода просветена перспектива

На булевард саркофага на мол опрял бетонно чело
Във вечността на струенето на реката

Музей на поета авангардист

Учителю в непрогледната нощ на музеите

Окото ти самотно сияе върху велурена възглавничка

Некропол с липсващи тленни останки урна с липсващ

Прах след всесъжението на всички езически капища всички

Египетски пещи всички полицейски районни управления всички

Селскодревнобуржоазни храмове всички тракийски могили

На националсоциалистическия орфизъм учителю в непрогледната нощ

Окото ти самотно сияе върху велурената възглавничка на дисплеите

Авангардът е мисия сред езичниците.

Този щит не

Захвърлих райската градина
на родината качен на празен танкер
този щит не

Захвърлих баща си задържан
на острова на свободата
този щит не

Захвърлих майка си пратен
на седмична детска градина
този щит не

Захвърлих поничката
наградата в събота сутрин
този щит не

Захвърлих втората родина
като неин негър
този щит не

Захвърлих многострадалната й
тъга достойна за съжаление
този щит не

Захвърлих мирния преход
от социализъм към капитализъм
този щит не

Захвърлих безценния
свещен ужас на младостта
този щит не.

Котаракът на Шрьодингер

Дай всичко от себе си

Бъди антрацитено черен

И внимателно наблюдавай

Какво ще се случи.

Май трябва да простя

Май трябва да простя

На топлофикация на ченгетата

На олигополите на ремонта на графа

На селския произход на червената армия

На пирамидите в новото строителство

Финансиращи бели партийни каси

На бкп на телекомите на царя на българите

На софийската вода на лондонското сити

На народния писател на кучешките лайна

Неприбрани в надлежни торбички

На педофилите на биотехнологичните фирми

На бпц на национално отговорния

И на национално безотговорния капитал

На бенефициентите на правилните

И неправилните пари на оскарите

Настоящи и бъдещи с парите на данъкоплатците

На белия човек на жената мъж на мъжа путка

На автора на анонимни писма на синдрома на плъха

На културтрегерите на етикетите и бандеролите

На хоросана и лубриканта на българската демокрация

На руснаците на македонците на останките от америка

На домашния майстор на българския етнически модел

На джебчиите на едро на рушащото се ново строителство

На китайския и руския интранет на свободното движение

На стоки и капитали на пограничните телени огради

На ловците на емигранти и осребряеми човешки права

На адибас и панасоняк на високата литература

Финансирана единствено и изключително с правилни пари

На вечните парцалаци на индивидуалната изолация

На академията спектакъла семинара числото пи

На селяните в овчи кожи на комунисти и антикомунисти

На частната детска градина в предверието на ада

На всеки който се надявам да не ми прости.

София, 10.03.2019

Неевклидово пладне

Крайбрежен парк от стария режим

Пладне е времепространственото изкривяване

Сплесква елипсите на сенките на кипарисите

Сонет за Кръстното дърво

(Студентско умотворение от края на 80-те или началото на 90-те)

Когато казаха му педерас
издърви се едно хлапе без мярка
биячите си изгасиха фас
в рапонестата му шишарка
одървим ли се свършено е с нас
споделяха си двама старци в парка
над тях припряно деловита гарга
си сложи лигавничето завчас
нима не знаеш в некрофилски бяс
надървена е всяка божа морга
единствено обичния ти орган
ще надживее свидното ти аз
дърви се одърви се и бъди надървен
щото кръста казват бил е дървен.

Старецът и поезията

Трябваше да си налягаш парцалите
Назидателно ми каза в друг живот
Старческите парцали

Истината е че винаги ти дишаше във врата
Времето когато младостта ще е само спомен
Кошмар ежечасното остаряване

Другата кучка
Ще е вечно млада.

Кварталната видеотека

Вълшебното място на годините на самота и медикаменти
Вълшебно пространство от стелажи заменено от сферата
Чийто център е навсякъде и повърхността ѝ никъде
Кутии отварящи се като книги първо дебели на видеокасетите
После тънките на дисковете книги с обложки
По-бляскави от книги но все още подобни на книги
Отиването дотам по тъмно като в магазин за подправки
Очакваната всяка вечер среща с добрия изпитан холандец
Уханието на великите географски открития
Като от чекмеджета с насипен чай заменено сега
От смрадта животинското отчаяние на зоомагазин

Старият книговец

От времето когато писането беше
хартия молив пишеща машина мастилена лента
индиго ти стоиш зад ръчната преса чието
кормило розата на ветровете отделяща виното
от джибрите те брани от вакуума шемета
на виртуалното времето за подвързване на книга
все още се измерва в седмици.

Мъртвите

Вземи преди лягане, с чисти помисли
Пред неизвестността, тежка стъклена чаша
Прозрачна с широко дъно, така
Тъмната течност ляга върху стъклото
Без да се смесва с него, също толкова
Тежка. Налей течността, тя ще потърси височина
Колкото малкия пръст на лявата ти
Ръка. Дръпни само няколко пъти
като внимаваш да проявяваш респект
И остави Romeo у Julieta No. 2
С тънък пръстен още топла пепел
Да тлее върху чашата. Прави това
Дори ако нито тъмният ром нито върху него
Изстиващата пура с категорична мекота
(Те образуват киселинността на пътя на всяка плът)
Видимо не намалява на сутринта
На първите дълги дни на очакване, дни наред
Една безсънна нощ без видимо основание
Ще забележиш, че при паленето на чуканчето
Пламъкът достига веждите ти
А течността се е оттеглила към дъното в летливостта
На всичко, което се изпарява

Замириса

На печени чушки

Рая и края е

Близко

Поезия и тичане

Джеси Оуенс победи в спринта на 100 метра
На Олимпиадата в Германия
през 1936-а, Фюрера не му подаде ръка

броените секунди между живота и смъртта
които трябва да се преодолеят достойно
мъжествено на максималната дадена ни висота

Още Хераклит е знаел
че това са 100-те метра

Максималната висота
при достойното мъжествено преодоляване
на броените секунди между живота и смъртта

Учителю
Триенето подобрява
постижението на спринтьора
глината, тартана и шпайковете

според редица коментатори
повече грешат тези, които сами не вярват
на своите разкази

Я памятник себе воздвиг и прочее

Позволявал съм си много, казвате

Пристъпвал съм важно-важно в мантия от надменност

След броени години кой ще си спомня за ролята ми на *тъпкач*

За баналните изцепки на доскорошен съпруг

Комическите детайли ще са ланшен сняг

Вие обаче, вие ще гниете в земята

Дори е под въпрос дали торта от вас ще е достатъчно богата

Да поддържа моравата

Върху вашия гроб.

(По Пушкин, Езра Паунд и Хораций)

Тиха ноц чувава ноц

Толкова е красиво и безнадежно

Благодаря ти благодаря ти

Смъртта е пролетна и бяла

Вечноженствена и млада

1. Пази писането като бремна вълчица плода си
2. Пази писането като смъртта в момичето и смъртта
3. Пази писането като пърхашо колибри застинало над цвят
4. Пази писането като атентатор самоубиец детонатора
5. Пази писането като белогвардеец спомена за русия
6. Пази писането като някой дърпащ аварийната спирачка във влак стрела
7. Пази писането като първата засечка на револвера на маяковски
8. Пази писането като немски емигрант в москва вярата в комунизма след пакта
рибентроп-молотов
9. Пази писането като немски войник край сталинград последното писмо от вкъщи преди
обкръжението
10. Пази писането като немкиня изнасилена от руски войници спомена
11. Пази писането като жълта звезда по време на въстанието във варшавското гето
12. Пази писането като розов триъгълник в концентрационен лагер
13. Пази писането като борба на живот и смърт за достойнство и признание

14. Пази писането като честна невъзможност да потънеш в топлото и доброто

15. Пази писането като бащата който трябва да бъде убит

16. Пази писането като земна пчела пъплеща покрай трупче на къртица

17. Пази писането като момичето в момичето и смъртта

ТИ на него, подобен на нош
Непрогледна и на теменужено
Тъмнокъдрите притежание поделено
Поравно слуша теб танца на всяка ведрост
Начало подчинява ТИ се на знака
Даден ликуващ щом да подхване
Колебае се ала въздуха затрептява
Острието на мълнията ТИ потушаваш
Неугасващо течния огън потъва в дрямка
На жезъла орела на бога мълниеносни
Криле от двете страни отпуснал долу
На птиците господаря черногрозящ
Нему облак над склонения клюн на миглите
Сладка тъмница проливаш ТИ приспан
Приповдига гърба си влажен укротен
От твоето трептене

Сбогуване с Подуенския пътен възел

Сбогом възел това което

Не може да се развърже не може да се разреже

Трябва да се напусне трябва да се изгуби

Сбогом последни останки

Наживели стария режим останали встрани

На завет от голямото изливане на бетон

Сега рани от натрошен кирпич последно напомняне

Неразрушеното от стоманения поток на светлото бъдеще

Ще бъде разрушено щом вятъра от бъдещето секне

Сбогом уморен от неспирния поток

Към светлината от изток вливаща се през теб

В буржоазното градско сърце сбогом уморен бетон

От времето когато бъдещето значеше

Вечност на хилядолетни мравчени райхове аутобани за триумфите

На тежката военна техника на всеки следващ победител

Сбогом дърво между мантинелите

Полувековно израстване сред неспирното отминаване

Подхранвано от растящо запустение

На прехода от планова към пазарна икономика

Мирния преход от държавномонополистически социализъм

Към държавномонополистически капитализъм

Сбогом чисто нови някога чешки
Широколинейки чрез които локомотивите на историята
Трябваше да влязат в града сега втора ръка

Немско австрийско швейцарско миришещо
На старата свобода старата похот на капитализма
От преди виртуалния край на историята

Сбогом възел от чийто прибор набъбва
Третата сливица сбогом възел стягащ примката
На нощен детски астматичен пристъп

Връзката между задушаването и революцията
Между астмата и чудото на вдишването
Разкъсана завинаги сбогом

Това което не може да се развърже това
Кое то не може да се разреже трябва да се напусне
Трябва да се изгуби.